

Publicerad 2009-07-14 23:48 av Andreas Widell

Så jag har gjort en ändring! XD

gav den en titel... typ

Untitled 4 (A.K.A: Min mardröm är verkligheten!)

När jag vaknade imorse var jag förvånad, förvånad att jag vaknade alls.

Jag fick en känsla av meningslöshet, det enda jag gör är att vakna!

Vakna till livet, vakna till jobbsökeriet, vakna till verkligheten, vakna för att återuppta identiteten.

Vakna i den värld jag lever i, vakna där allt är elände och krig.

Vakna med ett nalkande ljus i ögat från den stjärna vi kallar solen.

Vakna i värme men med ett hjärta kallt som nordpolen.

Det är ännu en djup depression som nalkas, ett humör som varje dag ska förfalskas.

Att må bra är ansiktet utåt, dåligt mående och en känsla av att alltid be om förlåt.

Förlåt för hur jag mår, förlåt för hur jag går, förlåt för mitt opeppade humör, förlåt för att folk dör, förlåt för det falska leendet, förlåt för depressions beteendet.

Jag ska be om ursäkt för min hela existens, inte finnas utan tanke på konsekvens.

För vem är jag? Denna fråga ställs varje dag!

Varför finnas till? När det känns som om ingen vill.

Varför känner jag att kärlek är ett behov? När ett liv sipprar ut av tiden som är livets största bov.

Dessa tankar är vad som mig nu kretsar, att döden är långt borta men ändå hetsar.

Att du kanske inte vill se mig levande eller död,

inget blod från mig i färgen röd.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Andreas Widell med Poeter.se id #29575 innehar upphovsrätten